

Kronieken Effata juli & augustus 2012

Na de poetsdag van 2/7 is er in Effata (zogezegd) grote rust ingetreden.

Maar van 6 tot 8 juli gaat de stuurgroep toch op evaluatie- en planningsweekend in Huize Damiaan in Simpelveld (N). Vlot verlopen en zeer tactisch aangepakte dagen, wij hebben veel werk verzet. De stuurgroep voorziet een uitbreiding, of is het een vernieuwing, in september. Ook komt de provinciaal, pater Johannes Römelt, ons even bezoeken vanuit het dichtbij gelegen Wittem, een gelegenheid om nader met elkaar kennis te maken.

De rest van de maand is er Effatarust.

De stuurgroep herbegint met de vergadering van 2/8: een kalme vergadering. Maar de beschadigingen aan de plafonds in de Effatazaal en de Taborzaal door het indringende vocht, vereisen een snelle afdichting; de oorzaak, het slechte dak, kunnen wij niet verhelpen. Ook de startdag op 8/9 vraagt nog wat afspraken en een 'goedgemutste' voorbereiding.

Op 4/8 is er al de eerste Effataviering, je ziet dat het nog vakantie is (zelfs voor wie geen vakantie heeft)!

We lezen wel uit het Johannesevangelie, sommigen wijken daar wel vanaf maar wij houden ons aan het evangelie van de zondag. Het valt op: Johannes neemt een verhaal uit Jezus leven en houdt dan een meditatie over de betekenis van dat verhaal. Verleden week ging het over de 'broodvermenigvuldiging' met een sliert bedenkingen. Vandaag lezen we over de theologie van Johannes (Johannes 6, 24-35).

In Nederland is er in de zorgsector een nieuwe trend: steeds meer zorginstellingen vragen om een geestelijke verzorger, maar dan wel om iemand die geen geloof (priester, imam, rabbijn, ...) vertegenwoordigt, "*want bij hen zijn er van alle soorten mensen!*" Ze vragen dus een geestelijke verzorger die voor alles of allen kan dienen. Maar, zeggen ze, we hebben iemand nodig omdat de mensen bij 'ons' vragen hebben. Vragen in de zin van: "*Waarom heb ik beslissingen genomen die ik nu negatief inschat? Wat doe ik hier? Waar gaat het over?*" Of: "*Ik heb alle boeken in mijn bibliotheek, ik heb alle antwoorden, maar als ik naar mezelf kijk, dan heb ik geen antwoord op de vragen die ik mij stel!*"

Johannes verwijst naar het Joodse volk in de woestijn. Die willen terug naar Egypte, daar was wel slavernij, maar ze hadden genoeg te eten, daar was brood, bier en ajuin. "*Geef ons dus brood om van te leven!*"

Maar bij Johannes is er een tweede laag in wat geschreven staat. De vraag is: "*Geef ons zin in het leven!*" Het antwoord van Jezus is 'straf': "*Vragen jullie brood uit de hemel? Ik ben het brood!*" Dat zou een 'Jezuswoord' zijn, vermoedelijk is het dat niet, maar Johannes gebruikt het hier als antwoord.

Jezus zegt: ik ben degene die er voor zorgt dat je weet dat God van jullie houdt, die de vragen beantwoordt, zelfs als geen mens nog naar jullie omkijkt. Ik ben degene die zegt dat God ons nooit alleen laat. Maar die God zegt ook, ik heb geen andere handen dan die van jullie, ik zal, ik kan het niet in jullie plaats doen! Maar ik ben bij jullie aanwezig, Gods liefde is er in overvloed. Als je brood breekt, als je de beker deelt, dan ben ik altijd bij jullie ...

Jullie die dit lezen: bidt met ons voor een veel te vroeg overleden echtgenote, voor Mattias en voor iemands oom, voor een koppel dat door een moeilijke periode gaat, voor mensen die het moeilijk hebben. Dank met ons voor de voorbije vakantieweek en voor iedereen die nog op reis is, voor al het goede dat in Bloemenstad gebeurde door zorgende jonge vrijwilligers en voor al de liefde en de steun die betoond werd bij het overlijden van een vader.

De eerste koorrepetitie op 10/8: liederen 13 (doorzingen!), 37 (rapper!), 182 (we gaan dat straks nog ne keer zingen!), 207E met de e van ezel of engel (dat is meditatiestof!) en 207G. Dan nog wat liederen voor de gevangenis, want dan is het Maria-Tenhemelopneming.

Op 14 juli 2013 gaan we weer eens naar Beauvoorde, de artiestenmis gaan opluisteren ...

Terloops: de plafonds zien er al weer heel wat beter uit!

Effataviering op 11/8: het is nog altijd vakantie, dus minder volk. Maar Mieke herinnert zich haar eerste rijlessen én dat je moet oefenen met dat rijden, net zoals je geloven moet oefenen én doen!

Als evangelie hebben we nog altijd Johannes op 'onze boterham' (Johannes 6, 41-51a). Na de broodvermenigvuldiging zei het volk: dát is de man die we moeten hebben, we moeten hem koning maken! Jezus vlucht weg, maar ze vinden hem toch terug. Verleden week zei Jezus: brood is belangrijk, maar het gaat hier over meer dan over een bruine boterham met choco! Als het over brood gaat zegt Johannes: het gaat hier over alles wat broodnodig is, alles wat we nodig hebben om te leven. Brood voor elke dag, maar ook brood uit de hemel, dat is Jezus zelf, en al die vragen: "Wat doen we hier? Waarom zijn we hier? Hoe wil ik dat mensen mij zien?", al die vragen na een pijnlijke confrontatie.

Jezus zegt: ik wil met u al die vragen beantwoorden. Daarom zegt hij: "Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald!" Dat is een pretentieuze uitspraak, die Jezus dan toch volgens Johannes heeft gedaan.

Op het einde van verleden jaar was er in Berlijn een conferentie waar meer dan 90 theologen van over de ganse wereld spraken over pater Edw. Schillebeeckx, twee jaar na zijn dood met heel wat uitleg wat Schillebeeckx voor anderen betekende. In 1959 schreef Schillebeeckx zijn eerste boek, zijn thesis als magister in de theologie: 'Christus, sacrament van de Godsontmoeting'. Het gaat over God ontmoeten, enkel via Jezus, door naar Jezus te kijken, het beeld van wie God zich met de mensen verbonden heeft.

In 1974 schrijft hij: 'Jezus, het verhaal van een levende', over Jezus leren kennen, een plicht van ons naar Christus toe. Hoe moet dit gebeuren: door de evangelies te lezen, ze te bestuderen en proberen te verstaan wat hij nu echt gezegd heeft.

Schillebeeckx zegt: er zijn vijf evangelies, de vier in de Bijbel én het vijfde is het leven van de Christenen. Het is zelfs zo, dat moesten de vier evangelies verdwijnen, we ze opnieuw kunnen samenstellen door te kijken naar wat Christenen doen, want Christus nodigt ons uit te doen wat hij gedaan heeft, te leven zoals hij met mensen omging. Dat is niet gemakkelijk, (ook niet als je zuster Clarisse zijt), want je komt niet tot God zonder te trachten te verstaan wat hij zegde.

Het evangelie begint vandaag met een opmerkelijke zin: "De Joden waren gaan morren, ze morden, ze mopperden". Je mag kiezen. Neem: 'mopperen'. Dat woord is een 'iteratief' (het geeft een herhaalde actie weer), het is klanknabootsend, synoniemen zijn: knorren, brommen, pruttelen, binnensmonds praten, de Joden deden het al in de woestijn.

Vroeger leerden wij dat er drie soorten kerk bestaan: de strijdende kerk (dat zijn wij), de lijdende kerk (de zieltjes in het vagevuur) en de triomferende kerk (zij die al in de hemel aangekomen zijn). Hoe is de kerk vandaag? Wij zouden beter spreken over de 'mopperende' kerk. Want de paters zeggen altijd hetzelfde, de paus is te oud en hij weet niet wat er in de wereld leeft, het koor zingt niet zo goed. Vroeger was het stil in de kerk want je hoorde niet wat de priester daar vooraan mommelde, je werd niet lastig gevallen door vragen om vrijwilligerswerk te doen. Progressieven en conservatieven mopperen ...

Jezus vraagt: Stop daarmee, mopper niet meer, wees een kerk die in vreugde met elkaar leeft, kijk naar de goede dingen die gebeuren, laat je niet inpakken door slechte dagen.

Jezus was een mens met een groot hart, voor honderd procent open voor wie hij ontmoette. Niet van: "Zie je wel, ik heb het je gezegd!" Zelfs als hij dingen deed die niet gesmaakt werden en tot zijn dood leidden, bleef hij zeggen dat God van ons blijft houden. Daarom komen we samen rond het brood van leven en de beker van hoop en vertrouwen.

Bid met ons samen voor Gotti die in het ziekenhuis ligt, voor een broer die geopereerd werd, voor alle mensen die moeten leven met een lege plek (voor jullie zijn al die witte tuinbloemen, met een heel klein beetje paars). We bidden voor een veilige en behouden reis (zonder mopperaars op de achterbank) en voor een jonge man die moedig strijdt tegen zijn alcoholverslaving.

15/8 zingen in de gevangenis voor Maria-Tenhemelopneming. Heel veel gevangenen, het valt zelfs op dat er zoveel vrouwen zijn. Ze komen laat binnen en in de kapel is het bloedheet. Pater Ives houdt het bij zijn vertrouwde mis, maar even komt de grapjas om de hoek kijken als hij opmerkt dat Filip zijn pianokast ook met de sol sleutel niet kan open krijgen (hij moet zijn sleutels maar niet vergeten!).

In zijn homilie verwijst pater Ives natuurlijk naar Maria. Om in de hemel te komen moet je zijn zoals Maria, een pluimgewicht, dus niet gewichtig, nederig. Maar wat is dat 'nederig' zijn? Je niet dik maken, alles los durven laten, al je zorgen aan de Heer geven, want Hij houdt u steeds omhoog. Maria heeft in alle zorgen, tot de dood van haar kind toe, steeds bij hem gestaan. En kijk naar Maria, ze is steeds nederig gebleven. Maria vertrouwde op de heilige geest, ze liet zich leiden door

anderen, door God. Zoals pater Ives op de terugreis uit vakantie in Frankrijk, mensen zag die aan parachutespringen vanaf een berghelling deden, 'parapente' heet men dat ook, vertrouwend op de thermiek en zo gedragen worden door de lucht over grote afstand en veilig landen.

Wij zingen als slotlied: 'Liefde gaf u duizend namen'. Een heel klein beetje uitleg over dat lied, dat zoveel samenvat, was welkom geweest!

18/8: een Effataviering in de stille periode. Warm verwelkomd door Johan. Guido verwelkomt onze hoge gast uit Congo: pater Benoit, pastoor en deken in Luozi.

De 'never ending story' van Johannes, de broodrede, kent vandaag een nieuwe episode (Johannes 6, 51-58). Wat in het gehaal opvalt is de verschuiving van brood, manna, brood uit de hemel, naar vlees en bloed.

Je krijgt ook de indruk dat de rede een liefdestoespraak is. Denk eens aan opgroeiende kinderen, je wil hen zeggen dat ze dát beter niet zouden doen, je wil op hen inpraten met al de liefde die je hebt, maar ze luisteren niet, zoals altijd ... Maar je wil hen waarschuwen, maar het dringt niet tot hen door.

Ook in een relatie komt dat voor: ik zie haar graag, maar we begrijpen elkaar niet, we blijven wel proberen, maar het lukt niet.

Johannes probeert ook zoiets, maar het lukt hem ook niet. Jezus zegt dan: *"Ik zou willen dat je mijn vlees en bloed zijt, dat ik helemaal in jou opga!"*

Over dat 6de hoofdstuk van Johannes wordt veel gediscuteerd. Een eerste school zegt: het gaat over het feit dat Jezus er voor iedereen is. School twee zegt: het gaat over de eucharistie. Johannes spreekt bij het Laatste Avondmaal alleen over de voetwassing. Hier spreekt Johannes over de eucharistie.

Denken we even terug aan de mopperende kerk: die zegt dat het belangrijk is dat je naar de kerk gaat, dat je iets doet voor die kerk. Maar de waarheid is dat beide scholen moeten opgeteld worden: opdat de wereld zou kunnen blijven leven is niet alleen de eucharistie nodig, maar er is ook inzet nodig, die twee zijn dus in elkaar geschoven. Dat zei Kardinaal Suenens al: nooit heeft men het recht mensen de eucharistie te ontnemen!

Herinner je nog je eerste communie en die angst, niet om het tafeltje mooi te maken met het doek op de communiebank, maar wel om absoluut nuchter te blijven? En toch staat er in het evangelie niets van dergelijke dingen, wel van de uitnodiging, óók naar kinderen om samen te leven. Een spotje maken over de eucharistie om op onze website te zetten? Nooit zul je de kern van de zaak vatten: dat wat hier gebeurt als Gods Geest zich tussen ons een weg baant.

Wat we wel kunnen zeggen is dat we dankbaar zijn dat Jezus bij ons wil zijn, als we samen brood breken, als we de beker van het leven delen.

Bid met ons samen voor een zieke vrouw en voor haar familie. Bid met ons voor de retraitanten van de Clemensprovincie die in de week die komt bijeenkomen, opdat mensen steeds ontvankelijk blijven, opdat we steeds opnieuw ons hart openen voor de blijde boodschap.

"Zegen uw mensen die hier nu zijn ..."

Koorrepetitie op 24/8. Oefenen maar: lied 7, de acclamatie 10 (nog maar de 6de keer dat we het zingen en de sopranen zingen het al goed!), 11 (de moeite doen om niet na elke maat hoorbaar te ademen), 182 (het is een la!), 41 (neuriën op mm) en terwijl we daar zijn: lied 42, dan lied 142, de aanloop naar Kerstmis.

Een eerste blik op lied 107, *"Ontwaakt, gij die slaapt"* (naar de brief van Paulus aan de Christenen van Efeze, 5, 14), maar weet dat er een Schola moet komen (2S, 2A, 1T, 1B) en dat I de Schola en II het koor is. Het ziet er ingewikkeld uit, maar we komen er wel!

25/8: gewone Effataviering. Wij zijn er niet ... maar Frans C neemt wat notities. Hier zijn ze, met dank aan Frans.

"Het evangelie is een lezing uit het 6de hoofdstuk van het Johannesevangelie (Johannes 6, 60-69), geschreven toen de christenen een moeilijke tijd doormaakten en de breuk met de synagoge al bijna volledig was. Een periode waarin velen afhaakten omdat het allemaal te moeilijk werd.

In het evangelie vraagt Jezus welke keuze de leerlingen gaan maken: *"Gaan jullie mij ook in de steek laten?"*. Het antwoord van de leerlingen kennen we. Maar Jezus stelt die vraag ook aan ieder van ons, in onze situatie. Welk antwoord geven wij, vandaag?

Guido vertelt ons ook over rabbijn Yisroel ben Eliezer, die in de eerste helft van de 18de eeuw in Polen de chassidische beweging startte. Een groep die we nu kennen als streng orthodoxe joden, maar die bij de stichting een herbronning beoogde en de nadruk legde op het feit dat God iedereen graag ziet."

Als voorbereiding op het bezoek, morgen aan de Jodenbuurt van Antwerpen (zie ook het verhaal over een gelijkaardig bezoek in 2003 op deze website onder 'Kronieken', deel 'verslagen'), wordt de film 'Left Luggage' van Jeroen Krabbé, die precies over die Chassidiem in Antwerpen handelt, vertoond.

Zo is augustus ook voorbij, een maand met veel warmte. Met heel veel witte bloemen en een tikkeltje paars verdriet.

Wouter, maandag 27 augustus 2012